

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. София, 21.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 30.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **7805** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 16-00-29-6647/12/27.06.19г на К. П. А. от [населено място] против Заповед № РД-01-489/14.06.19г на Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция „Автомобилна Администрация“, с която на осн. чл. 148 ал.10 т.9 и ал.12 от ЗДвП и чл. 15 ал.2 т.9 от Наредба № Н-32/11г за периодичните прегледи за проверка на техн.изправност на ППС е заличен от Регистъра на председателите на комисииите, извършващи прегледи и на техн.специалисти по чл. 148 ал.9 от ЗДвП, включени в списъка към Разрешение № 1643 на фирма [фирма].

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при същ.проц.нарушения и при липсата на мат. предпоставки за издаването ѝ. Допуснатата от жалбоподателката грешка е само във втората цифра от рег.номер на проверения автомобил, като вече е платена глобата по издаденото ѝ НП за това нарушение. При вече подписан и сканиран за изпращане Протокол от извършения техн. преглед е късно и невъзможно да се направи корекция на допуснатата грешка, но ИА „АА“ има възможност да наблюдава съставянето на протокола още в реално време и е можела при констатиране на грешката да преустанови издаването на знак за периодичен техн. преглед. Заповедта е издадена година по-късно, като към момента жалбоподателката все още фигурира в списъка към Разрешение № 1643 на фирма [фирма], въпреки отнетите ѝ печат и карта за достъп. Моли се за отмяна на заповедта. В съд. заседание адв. Т. поддържа жалбата и депозираните писмени бележки/аналогични на жалбата/, моли и за присъждане на разноски по делото по

списък.

Ответникът Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция „Автомобилна Администрация“, чрез проц.представител аюрк. И. оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва като прекомерен адв. хонорар на адв. терзи. Сочи, че Наредба № Н-32/11г не предвижда облекчен режим при допусната техническа грешка, каквато жалбоподателката признава, че е допуснала.Срокът за издаване на заповедта е инструктивен и неспазването му не влече незаконосъобразност на заповедта.Издаването на заповедта не предполага наличието на умисъл у нарушителя.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 22.06.18г комисия с председател жалбоподателката А. /КТП съгл. Разрешение № 1643 , валидно от 01.11.17г/, е извършила периодичен преглед за техническа изправност на МПС, за което бил съставен протокол № 16567946/22.06.18г. Прегледан бил лек автомобил марка Шкода С. с рег.№ СА3659РХ, но в протокола погрешно било изписано СА3859РХ /този рег.номер е на товарен автомобил Д. Л. на друг собственик/. Издадена била холограма с № 15809322.

На 10.12.18г в ОО“АА“-С. е постъпила по компетентност преписка, изпратена от отдел „ПП“-СДВР , образувана по сведение от 03.12.18г от самата А. за допусната от нея техн. грешка при идентификацията на ППС при извършване на период.техн. преглед.Началникът на ОО“АА“-С. извършил проверка по изпратената му преписка, като с доклад от 14.12.18г предложил на ответника ИД на ИА“АА“ да започне производство по заличаване на жалбоподателката от регистъра

На А. е съставен АУАН№ 259488/13.12.18г и издадено НП № 42-0000127/20.02.19г. с наложена глоба от 1500лв, платена от нея на 11.03.19г.

С писмо от 20.02.19г ответникът уведомява А. и управителя на [фирма] за началото на адм.производство, на осн. чл. 26 от АПК, като уведомленията не са получени /изпратени с обратна разписка и върнати като непотърсени/. Поради което са публикувани на сайта на ИА“АА“ на 02.04.19г., за срок от 14 дни/до 22.04.19г/. Възражение не е депозирано.

Издадена е обж. Заповед № РД-01-489/14.06.19г на Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция „Автомобилна Администрация“, с която на осн. чл. 148 ал.10 т.9 и ал.12 от ЗДвП и чл. 15 ал.2 т.9 от Наредба № Н-32/11г за периодичните прегледи за проверка на техн.изправност на ППС е заличен от Регистъра на председателите на комисиите, извършващи прегледи и на техн.специалисти по чл. 148 ал.9 от ЗДвП, включени в списъка към Разрешение № 1643 на фирма [фирма], като е прекратен и достъпа на А. до информационната система.

Съдът установи от правна страна следното:

Съобразно изричната разпоредба на чл.215 ал.1 от ЗУТ и чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 148 ал.12 от ЗДвП, по силата на делегираните му правомощия със заповед № РД-08-342/17.08.18г на Министъра на транспорта, инф.технологии и съобщенията.

Заповедта е издадена при спазване изискванията за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити съгласно чл.59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаването ѝ.

При постановяване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая /няма нарушение по чл. 35 от АПК/. А. не е получила лично уведомлението по чл. 26 от АПК за начало на адм.производство, но то е било публикувано за две седмици на сайта на ИА“АА“. Не е депозирала възражение, но дори уведомлението да ѝ беше връчено лично и да беше депозирала възражение, то би било аналогично на сведението ѝ до Отдел “ПП“СДВР и на жалбата ѝ до Съда/че е допуснала техн. грешка/. Поради което Съдът намира, че не са налице допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като според съд. практика съществени са тези проц.нарушения, недопускането на които би довело до вероятно постановяване на акт с различно от обжалваното съдържание. Спорът между страните всъщност не е по фактите, тъй като в нито един момент А. не оспорва, че при съставянето на протокола за техн.преглед е допуснала техническа грешка при изписването на втората цифра от номера на автомобила. Правото на защита на А. не е нарушено, разбрала е много точно за кой техн.преглед е производството/дори сама е инициирала проверката чрез сведението си до Отдел “ПП“ - СДВР/.

По материалната законосъобразност на заповедта, Съдът намира следното:

На първо място, следва да се подчертае, че производството не е по реда на ЗАНН, а по реда на АПК и не съществува 1-годишен срок за издаване на обж. заповед. Срокът за издаването ѝ е инструктивен и произнасянето по-късно не влече незаконосъобразност на заповедта.

Също така в конкретното адм.производство е без правно значение наличието или липсата на вина и нейната форма/по възражението за липса на умисъл и допуснатата техн.грешка/, както и не се изследва в случая наличието на настъпили вредни последици. Ответникът е действал в условията на обвързана компетентност съгл.148 ал.10 т.9 от ЗДвП- Председателят на комисията, извършваща прегледите , и техническите специалисти се вписват в регистъра по ал. 9, когато отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, и се заличават от регистъра когато председателят на комисията, извършваща прегледите, въведе некоректни данни за идентификация на пътното превозно средство, представено на преглед, в информационната система по чл. 147.

След като е безспорно доказано наличието на въведени от А. /като председател на комисията/ некоректни данни за идентификация на ППС, представено за преглед /неоспорено от А./, то законът не дава на ответника избор какво да предприеме. Нормата е императивна и предвижда при наличие на обективния факт-въведени некоректно данни /без значение какви са те, дали е само една буква, дали има вина , дали има вредни последици, дали автомобилът може да се идентифицира и така/, да се приложи от ответника без право на преценка диспозитива на правната норма-заличаване от регистъра. Налице е законодателно разписана обвързана компетентност, а не оперативна самостоятелност на органа, като ответникът няма преценка дали и какво „наказание“ да наложи /наказание в същинския смисъл се

налага по реда на ЗАНН, с НП, издадено въз основа на съставения вече АУАН/. Вида и размера на „наказанието“ са фиксирани в т.9 от чл. 148 ал.10 на ЗДвП. Нормата от Наредба № Н-32/11г /чл. 15 ал.2 т.9/ само пресъздава нормата на закона/.Без правно значение е, както че А. сама е инициирала проверката, така и че е платила глобата по НП.

Заповедта е издадена и в изпълнение целта на закона /ЗДвП/, като не се установява превратно упражняване на власт от ответника.

Заповедта е законосъобразна, а жалбата е неоснователна по изложените в нея доводи.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъдят разноси на осн. чл. 143 ал.4 от АПК, в мин. размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

На осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 16-00-29-6647/12/27.06.19г на К. П. А. от [населено място] против Заповед № РД-01-489/14.06.19г на Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция „Автомобилна Администрация“.

ОСЪЖДА К. П. А. от [населено място] да заплати на Изпълнителна Агенция „Автомобилна Администрация“ сумата от 100 лв/сто лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: